

1240**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 13 maja 2004 r.

w sprawie zezwoleń na wykonywanie przewozu lotniczego

Na podstawie art. 202 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i sposób udzielania przewoźnikom lotniczym zezwoleń na wykonywanie przewozu lotniczego pasażerów, ich bagażu oraz towarów i poczty.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze;
- 2) Prezesie Urzędu — rozumie się przez to Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- 3) certyfikacie — rozumie się przez to certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez Prezesa Urzędu polskiemu przewoźnikowi lotniczemu albo przez właściwy organ obcego państwa własnemu przewoźnikowi, który stwierdza, że przewoźnik posiada odpowiednią organizację przedsiębiorstwa i trwałą zdolność do bezpiecznego i prawidłowego wykonywania przewozu lotniczego;
- 4) przewoźnikowi umownym — rozumie się przez to przewoźnika, który jest stroną umowy przewozu podlegającej postanowieniom Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49, z 1934 r. Nr 78, poz. 737, z 1963 r. Nr 33, poz. 189 oraz z 1965 r. Nr 25, poz. 167), zwanej dalej „Konwencją Warszawską”, zawartej z pasażerem lub nadawcą towaru albo z osobą działającą na rzecz pasażera lub nadawcy;
- 5) przewoźnikowi faktycznym — rozumie się przez to przewoźnika innego niż przewoźnik umowny, który zgodnie z umową lub porozumieniem zawartym z przewoźnikiem umownym wykonuje całość lub część przewozu na danej trasie, ale nie jest w odniesieniu do tej części przewozu przewoźnikiem kolejnym w rozumieniu Konwencji Warszawskiej;
- 6) oferowanej zdolności przewozowej — rozumie się przez to oferowaną liczbę miejsc pasażerskich lub udźwig handlowy statku powietrznego w przewozie lotniczym na danej trasie w określonym okresie;
- 7) przywileju piątej wolności — rozumie się przez to prawo zabierania na pokład statku powietrznego pasażerów, bagażu, towarów lub poczty z przeznaczeniem na terytorium państwa trzeciego oraz pozostawiania pasażerów, bagażu, towarów lub poczty pochodzących z terytorium państwa trzeciego;
- 8) zezwoleniu eksploatacyjnym — rozumie się przez to decyzję Prezesa Urzędu przyznającą obcemu przewoźnikowi prawa przewozowe do wykonywania regularnego przewozu lotniczego na określonych trasach lub obszarach;
- 9) zezwoleniu ogólnym — rozumie się przez to decyzję Prezesa Urzędu przyznającą obcemu przewoźnikowi lotniczemu prawa przewozowe do wykonywania jednej lub więcej serii nieregularnych przewozów lotniczych na określonych trasach lub obszarach;
- 10) zezwoleniu pojedynczym — rozumie się przez to zezwolenie Prezesa Urzędu przyznające obcemu przewoźnikowi lotniczemu prawa przewozowe do wykonania jednego lub kilku, nie więcej jednak niż 9, nieregularnych przewozów lotniczych na określonych trasach;
- 11) upoważnieniu — rozumie się przez to decyzję Prezesa Urzędu upoważniającą polskiego przewoźnika lotniczego do wykonywania przewozu lotniczego na określonych trasach lub obszarach albo decyzję właściwych władz obcego państwa upoważniającą obcego przewoźnika lotniczego do wykonywania przewozu lotniczego na określonych trasach lub obszarach;
- 12) wyznaczeniu — rozumie się przez to decyzję Prezesa Urzędu wyznaczającą polskiego przewoźnika lotniczego albo odpowiednią decyzję właściwych władz obcego państwa wyznaczającą obcego przewoźnika lotniczego do wykonywania międzynarodowego przewozu lotniczego między Rzeczpospolitą Polską a danym państwem — na zasadach i zgodnie z prawami przewozowymi określonymi w umowach międzynarodowych o cywilnej komunikacji lotniczej;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 106, poz. 1121).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1002.

13) serii lotów nieregularnych — rozumie się przez to co najmniej 10 lotów nieregularnych wykonywanych w jednym sezonie rozkładowym.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się do krajowego i międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez polskich przewoźników lotniczych oraz, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, do międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez obcych przewoźników lotniczych na trasach do i z Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem przepisów Unii Europejskiej w sprawie przewoźników lotniczych³⁾.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki udzielania zezwoleń na wykonywanie przewozów lotniczych

§ 4. Zezwolenia dla obcych przewoźników lotniczych na wykonywanie przewozu lotniczego pasażerów, bagażu, towarów i poczty wydaje Prezes Urzędu zgodnie z art. 193 ustawy, z zastrzeżeniem art. 145 ustawy, oraz przepisów Unii Europejskiej w sprawie przewoźników lotniczych.³⁾

§ 5. Zezwolenie wydaje się na wykonywanie:

- 1) przewozów regularnych — zezwolenie eksploatacyjne;
- 2) przewozów obejmujących serię nieregularnych przewozów lotniczych — zezwolenie ogólne;
- 3) pojedynczego przewozu nieregularnego — zezwolenie pojedyncze.

§ 6. Za dokument stwierdzający upoważnienie dla obcego przewoźnika lotniczego do wykonywania przewozu lotniczego uważa się dokument wydany przez właściwy organ państwa rejestracji przewoźnika zawierający oznaczenie przewoźnika oraz określenie tras lub obszarów oraz rodzaju przewozów, do wykonywania których został upoważniony.

§ 7. Podając informacje dotyczące oferowanej zdolności przewozowej i częstotliwości lotów, o których mowa w art. 194 ust. 2 pkt 3 ustawy, należy określić w szczególności sposób eksploatacji połączeń lotniczych (samodzielnie albo przy współpracy z innym przewoźnikiem), a w przypadku współpracy z innym przewoźnikiem — również zasady tej współpracy.

§ 8. Do wniosku o udzielenie zezwolenia eksploatacyjnego obcy przewoźnik lotniczy obowiązany jest dołączyć dokumenty określone w art. 194 ust. 3 ustawy, w tym:

³⁾ Rozporządzenie Rady nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych oraz rozporządzenie Rady nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992).

Dane dotyczące ogłoszenia niniejszych rozporządzeń odnoszą się do ich ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

1) jako dokumenty określające status prawny przewoźnika oraz strukturę kapitałową i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa:

- a) odpis z odpowiedniego rejestru przedsiębiorców,
- b) dokument określający strukturę własności i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa;

2) rozkład lotów na aktualny sezon rozkładowy;

3) listę taryf, o których mowa w art. 198 ustawy, które będą stosowane na danej trasie, łącznie z informacją o warunkach ich stosowania;

4) kopie umów zawartych z innymi przewoźnikami lotniczymi dotyczących w szczególności:

- a) wspólnej eksploatacji linii, w szczególności określającą odpowiedzialność każdego przewoźnika lotniczego,
- b) dzielenia oznakowania linii (code-share), w szczególności określającą odpowiedzialność każdego przewoźnika lotniczego, zarówno umownego, jak i faktycznego,

c) obsługi trasy przy użyciu wynajętego statku powietrznego wraz z załogą

— w przypadku planowanego wykonywania przewozów lotniczych na podstawie tych umów.

§ 9. W zezwoleniu eksploatacyjnym określa się w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres obcego przewoźnika lotniczego;
- 2) trasy lub obszary, na których mogą być wykonywane przewozy, wraz z określeniem przyznanych praw przewozowych;
- 3) rodzaj przewozów: pasażerowie, bagaż, towar, poczta;
- 4) warunki, jakie obcy przewoźnik lotniczy powinien spełnić zgodnie z postanowieniami umów międzynarodowych, dotyczące oferowania zdolności przewozowej, rozkładów lotów, taryf przewozowych i zasad ich stosowania;
- 5) warunki związane z wykonywaniem przewozów lotniczych, a także związane z wykonywaniem przewozów w ramach umów o współpracy z innym przewoźnikiem lub przewoźnikami;
- 6) obowiązek przekazywania pasażerom informacji wskazującej, który przewoźnik na danej trasie jest przewoźnikiem umownym, a który faktycznym, oraz który przewoźnik ponosi odpowiedzialność z tytułu przewozu — w przypadku wykonywania przewozów na podstawie umowy o dzieleniu oznakowania linii;
- 7) wymagania dotyczące przedstawiania informacji statystycznych;

- 8) termin ważności oraz przypadki, w których zezwolenie może być cofnięte lub ograniczone;
- 9) termin rozpoczęcia wykonywania przewozów;
- 10) szczególne ograniczenia wykonywania przewozów lotniczych — jeśli zostały nałożone.

§ 10. 1. W przypadku udzielenia zezwolenia eksploatacyjnego na wykonywanie przewozu regularnego zgodnie z umową o dzieleniu oznakowania linii, Prezes Urzędu, na wniosek przewoźnika umownego, przesyła mu pisemną informację o wyrażeniu zgody na wykonywanie takich przewozów oraz o udzieleniu zezwolenia eksploatacyjnego przewoźnikowi faktycznemu na wykonywanie takich przewozów.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, przewoźnik umowny dostarcza na żądanie Prezesa Urzędu dokumenty, o których mowa w § 8, a w szczególności dokumenty stwierdzające ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

§ 11. Określając szczególne warunki, o których mowa w § 9 pkt 5, Prezes Urzędu może nałożyć na przewoźnika obowiązek przedstawiania mu w szczególności:

- 1) kopii umów zawartych z innymi przewoźnikami lotniczymi w zakresie współpracy, dotyczących zmiany zasad wykonywania przewozów lotniczych na trasach objętych zezwoleniem, w szczególności umów o wspólnej eksploatacji linii, o dzieleniu oznakowania linii i o wynajmie do eksploatacji danej linii statku powietrznego wraz z załogą;
- 2) informacji dotyczących zmiany systemu organizacji sprzedaży przewozów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu własnych dokumentów przewozowych;
- 3) informacji dotyczących zmiany używanych przez przewoźnika lotniczego skomputeryzowanych systemów rezerwacyjnych przy sprzedaży i rezerwacji miejsc na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) informacji o zmianach stanu faktycznego zgłoszonego we wniosku o udzielenie zezwolenia oraz w załączonych do wniosku dokumentach — w terminie 14 dni od zaistnienia tych zmian;
- 5) taryf i warunków ich stosowania na kolejne sezony rozkładowe, zgodnie z postanowieniami art. 198 ust. 2 ustawy;
- 6) regulaminu przewozów określającego typowe warunki przewozu, jeżeli obcy przewoźnik lotniczy działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 12. Do wniosku o udzielenie zezwolenia ogólnego obcy przewoźnik dołącza dokumenty wymienione w art. 194 ust. 3 ustawy, w tym:

- 1) jako dokumenty określające status prawny przewoźnika oraz strukturę kapitałową i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa;

- a) odpis z odpowiedniego rejestru przedsiębiorców,
 - b) dokument określający strukturę własności i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa;
- 2) kopię umowy zawartej z innym przewoźnikiem lotniczym dotyczącą w szczególności obsługi trasy przy użyciu wynajętego statku powietrznego wraz z załogą — w przypadku planowanego wykonywania przewozów lotniczych na podstawie takiej umowy;
 - 3) program lotów, z wyszczególnieniem:
 - a) tras lub obszarów, na których przewozy mają być wykonywane,
 - b) przewidywanej liczby lotów,
 - c) typów i znaków rejestracyjnych statków powietrznych przeznaczonych do wykonywania tych lotów,
 - d) numerów lotów, dat i okresu wykonywania serii nieregularnych przewozów, z godzinami startów i lądowań w portach lotniczych,
 - e) rodzaju czarteru.

§ 13. 1. W zezwoleniu ogólnym określa się w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika lotniczego;
- 2) trasy lub obszary, na których mogą być wykonywane nieregularne przewozy lotnicze;
- 3) liczbę lotów objętych serią, z wyszczególnieniem dat i numerów lotów;
- 4) typy statków powietrznych i ich znaki rejestracyjne;
- 5) rodzaj przewozów: pasażerowie, bagaż, towar, poczta;
- 6) nazwę i adres zleceniodawcy przewozów;
- 7) zasady, na jakich mogą być organizowane przewozy rozpoczynające się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) ograniczenia związane z wykonywaniem przewozów;
- 9) termin ważności oraz przypadki, w których zezwolenie może być cofnięte lub ograniczone;
- 10) wymagania dotyczące przedstawiania informacji statystycznych;
- 11) szczególne warunki związane z wykonywaniem przewozu — jeśli zostały nałożone.

2. Prezes Urzędu może na zasadzie wzajemności udzielić zezwolenia ogólnego nieokreślającego informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 6.

3. W ramach udzielonego zezwolenia mogą być dokonywane zmiany techniczne lub operacyjne lotów określonych w zezwoleniu ogólnym, w szczególności

dotyczące typów statków powietrznych i ich znaków rejestracyjnych, zmian poszczególnych odcinków tras lub łączenia tras, a także zmian dat lotów, które wymagają zgody Prezesa Urzędu.

4. Na wniosek obcego przewoźnika Prezes Urzędu może wyrazić zgodę na wprowadzenie zmian, o których mowa w ust. 3, po otrzymaniu odpowiednich informacji i dokumentów dotyczących tych zmian.

5. Przewozy lotnicze zgodnie ze zmianami określonymi w ust. 3 mogą być wykonywane po uzyskaniu zgody Prezesa Urzędu na dokonanie tych zmian.

§ 14. Zezwolenie pojedyncze uprawnia przewoźnika obcego do wykonywania pojedynczych międzynarodowych nieregularnych przewozów lotniczych, nieobjętych zezwoleniem ogólnym, na trasach rozpoczynających się lub kończących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na trasach w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie może być wydane jedynie na podstawie przepisów Unii Europejskiej³⁾.

§ 15. 1. Podając dane dotyczące oferowanej zdolności przewozowej i częstotliwości lotów, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3 ustawy, należy określić w szczególności datę, numer lotu oraz godziny startów i lądowań w portach lotniczych, liczbę pasażerów lub ilość towaru.

2. Podając dane dotyczące rodzaju przewozu, o którym mowa w art. 194 ust. 1 pkt 2 ustawy, należy określić w szczególności cel i rodzaj lotu oraz rodzaj czarteru.

§ 16. Do wniosku o udzielenie zezwolenia pojedynczego należy dołączyć dokumenty określone w art. 194 ust. 4 ustawy, w tym:

- 1) świadectwo zdatności statku powietrznego do lotu dla każdego egzemplarza statku przeznaczanego do wykonania nieregularnego przewozu lotniczego;
- 2) kopię umowy zawartej z innym przewoźnikiem lotniczym dotyczącą w szczególności obsługi trasy przy użyciu wynajętego statku powietrznego wraz z załogą — w przypadku planowanego wykonywania przewozów lotniczych na podstawie takiej umowy.

§ 17. W zezwoleniu pojedynczym określa się:

- 1) nazwę przewoźnika lotniczego;
- 2) trasę i datę przewozu, numer lotu;
- 3) cel i rodzaj przewozu;
- 4) typ statku powietrznego i jego znaki rejestracyjne;
- 5) szczególne warunki i ograniczenia związane z wykonywaniem przewozu, jeżeli zostały nałożone.

§ 18. 1. Decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia pojedynczego przesyła się przewoźni-

kowi niezwłocznie, nie później jednak niż w dniu planowanego rozpoczęcia lotu.

2. W przypadku przewozu planowanego na lotnisko, na którym ustalone jest dodatkowe lotnicze przejście graniczne, decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna być udzielona z uwzględnieniem terminów określonych w przepisach o ochronie granicy państwowej.

3. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie mogło być wykorzystane w terminie określonym w zezwoleniu, przewoźnik może wykonać nieregularny przewóz w ciągu następnych 48 godzin, pod warunkiem:

- 1) zgłoszenia nowego planu lotu państwowemu organowi zarządzania ruchem lotniczym, z uwzględnieniem trybu określonego w przepisach ruchu lotniczego, oraz
- 2) posiadania odpowiedniego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika lotniczego na ten okres, oraz
- 3) uzyskania zapewnienia obsługi naziemnej w polskim porcie lotniczym przez podmioty wykonujące obsługę naziemną.

§ 19. W przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia pojedynczego lub ogólnego na wykonywanie nieregularnego przewozu na zasadzie przywileju piątej wolności, Prezes Urzędu przed wydaniem zezwolenia może zażądać od obcego przewoźnika lotniczego, na zasadzie wzajemności, dołączenia do wniosku potwierdzenia uzyskanego od wskazanych polskich przewoźników lotniczych, że nie mają możliwości lub nie są zainteresowani wykonaniem takiego przewozu.

§ 20. 1. W celu uzyskania zezwolenia, obejmującego również przewóz przedmiotów i materiałów niebezpiecznych, przewoźnik lotniczy, składając odpowiedni wniosek, o którym mowa w art. 194 ust. 1 ustawy, zamieszcza specyfikację materiałów niebezpiecznych (rodzaj, ilość) zgodnie z przepisami międzynarodowymi w tej sprawie. W takim przypadku certyfikat przewoźnika lotniczego powinien określać uprawnienia do wykonywania przewozu przedmiotów i materiałów niebezpiecznych.

2. W zezwoleniu mogą zostać określone przepisy, na podstawie których powinien odbywać się przewóz lotniczy materiałów niebezpiecznych.

§ 21. Jeżeli wynika to z przepisów Unii Europejskiej, Prezes Urzędu może stosować uproszczone wymogi w zakresie informacji i dokumentów niezbędnych do uzyskania zezwoleń.³⁾

§ 22. Przy określeniu kryterium ustalonego w art. 195 ust. 1 pkt 1 ustawy Prezes Urzędu może przy wydawaniu zezwolenia pojedynczego lub ogólnego uwzględnić dodatkowe elementy, w szczególności takie jak:

- 1) potencjał rynku turystycznego na danej trasie, o ile przewóz czarterowy obejmuje serię lotów nieregularnych;
 - 2) występowanie zaległości płatniczych czarterującego w stosunku do polskich podmiotów lub innych spółek i osób fizycznych świadczących usługi związane z lotniczym przewozem czarterowym;
 - 3) występowanie zaległości płatniczych przewoźnika lotniczego w stosunku do polskich podmiotów, w szczególności do państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym, zarządzającego lotniskiem oraz podmiotów świadczących obsługę naziemną w porcie lotniczym;
 - 4) przebieg dotychczasowej działalności przewoźnika lotniczego na rynku polskim;
 - 5) zasadę wzajemności przy udzielaniu zezwolenia.
- 2) kopie umów zawartych z innymi przewoźnikami lotniczymi dotyczących w szczególności:
 - a) wspólnej eksploatacji linii, w szczególności określającą odpowiedzialność każdego przewoźnika lotniczego,
 - b) dzielenia oznakowania linii, w szczególności określającą odpowiedzialność każdego przewoźnika lotniczego, zarówno przewoźnika umownego, jak i przewoźnika faktycznego,
 - c) obsługi trasy przy użyciu wynajętego statku powietrznego wraz z załogą— w przypadku planowanego wykonywania przewozów lotniczych na podstawie takich umów;
 - 3) listę taryf, które będą stosowane na danej trasie, łącznie z warunkami ich stosowania, o których mowa w art. 198 ustawy — w przypadku ubiegania się o upoważnienie do wykonywania przewozów regularnych.

§ 23. Jeżeli w państwie obcego przewoźnika, któremu udzielono zezwolenia, polscy przewoźnicy mają ograniczony dostęp do tras lub przydzielonych czasów operacji w obcych portach lotniczych, udzielone zezwolenie może zostać odpowiednio ograniczone.

§ 24. 1. Przewoźnik lotniczy polski i obcy wykonujący przewozy regularne obowiązany jest przedstawić Prezesowi Urzędu przed każdym sezonem rozkładowym rozkład lotów stosowany w międzynarodowych przewozach lotniczych do i z Rzeczypospolitej Polskiej oraz w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rozkłady lotów powinny określać oferowaną zdolność przewozową (typy statków powietrznych, ich pojemność, częstotliwość lotów) i czasy operacji w portach lotniczych.

3. Prezes Urzędu zatwierdza rozkład lotów przewoźnika obcego z uwzględnieniem postanowień umów międzynarodowych, zgodnie z którymi wykonuje się przewozy lotnicze, i przepisów Unii Europejskiej³⁾.

§ 25. 1. Wniosek o udzielenie polskiemu przewoźnikowi lotniczemu upoważnienia do wykonywania przewozów na obszarach lub trasach z i do Rzeczypospolitej Polskiej oraz w Rzeczypospolitej Polskiej powinien zawierać informacje określone w art. 192 ust. 1 ustawy. Wniosek o udzielenie upoważnienia do wykonywania serii przewozów nieregularnych może być złożony Prezesowi Urzędu nie później niż na 14 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia przewozów.

2. Do wniosku o udzielenie upoważnienia dołącza się następujące dokumenty potwierdzające informacje i dane zawarte we wniosku:

- 1) rozkład lotów na aktualny sezon rozkładowy — w przypadku ubiegania się o upoważnienie do wykonywania przewozów regularnych lub program lotów — w przypadku ubiegania się o upoważnienie do wykonywania serii przewozów nieregularnych;

3. W przypadku uzasadnionej wątpliwości Prezes Urzędu może żądać przedstawienia dodatkowych informacji i wyjaśnień.

§ 26. W przypadku wydania upoważnienia do wykonywania przewozu lotniczego także na podstawie umowy o dzieleniu oznakowania linii, przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Postępowanie konkursowe, o którym mowa w art. 191 ust. 6 ustawy, przeprowadza się w przypadku istnienia warunków ograniczających możliwości wykonywania przewozów na nowej trasie przez wszystkich zainteresowanych przewoźników lotniczych przy jednoczesnym istnieniu ograniczeń wynikających z umów międzynarodowych.

2. Postępowanie konkursowe, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez Prezesa Urzędu, kierując się zasadami niedyskryminacji, obiektywizmu i przejrzystości.

§ 28. 1. Przewoźnik lotniczy występujący o upoważnienie lub wyznaczenie, objęte postępowaniem konkursowym, obowiązany jest przedstawić informacje umożliwiające dokonanie oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w art. 191 ust. 6 ustawy, w szczególności określające:

- 1) proponowany poziom usług, w tym warunki przewozów lotniczych i poziom taryf za przewóz lotniczy;
- 2) wysokość wcześniej poniesionych nakładów na rozwój komunikacji lotniczej do danego kraju lub regionu;
- 3) kondycję finansową, w tym:
 - a) wyniki ekonomiczne działalności przewozowej, z wyodrębnieniem poszczególnych tras oraz wyników dotyczących przewozów regularnych i nieregularnych, obejmujące wszystkie elementy kosztów i przychodów związanych z tą działalnością — w przypadku przewoźników wykonujących już przewozy,

b) przewidywany bilans, rachunek zysków i strat na przyszłe dwa lata działalności, a w przypadku przewoźników wykonujących już przewozy — również dokumenty za okres ostatnich dwóch lat działalności,

c) przewidywane koszty i przychody związane z obsługą trasy objętej postępowaniem konkursowym.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości Prezes Urzędu może żądać udzielenia dodatkowych wyjaśnień dotyczących treści złożonego wniosku.

3. Jeżeli żaden z wniosków nie będzie odpowiadać kryteriom określonym w art. 191 ust. 6 ustawy, Prezes Urzędu uznaje konkurs za bezskuteczny.

§ 29. 1. Z postępowania konkursowego sporządza się protokół.

2. Protokół powinien zawierać w szczególności:

- 1) liczbę i nazwy przewoźników lotniczych uczestniczących w konkursie;
- 2) ocenę punktową spełnienia kryteriów umożliwiających wybór przewoźnika lotniczego.

§ 30. Po dokonaniu wyboru przewoźnika lotniczego Prezes Urzędu informuje przewoźników biorących udział w konkursie o jego wynikach.

§ 31. W upoważnieniu określa się w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika lotniczego;
- 2) obszary lub trasy z zaznaczeniem odcinków, na których mogą być wykonywane przewozy;
- 3) rodzaj przewozów: pasażerowie, bagaż, towar, poczta;
- 4) charakter przewozów: regularne, nieregularne;
- 5) termin rozpoczęcia przewozów;
- 6) wymagania dotyczące wzajemnej współpracy lub eksploatacji linii albo statków powietrznych — w odniesieniu do przewozu regularnego;
- 7) wymagania w zakresie przedkładania ogólnych warunków przewozów lub zasad organizowania przewozów nieregularnych;
- 8) wymagania w zakresie przedkładania rozkładów albo programów lotów;
- 9) wymagania dotyczące przedstawiania informacji statystycznych;
- 10) termin ważności upoważnienia;
- 11) szczególne warunki wykonywania przewozów lotniczych — o ile zostały nałożone.

§ 32. W wyznaczeniu polskiego przewoźnika określa się w szczególności informacje, o których mowa w § 31 pkt 1—4.

§ 33. Postępowanie konkursowe, o którym mowa w art. 197 ust. 2 ustawy, przeprowadza się z uwzględnieniem odpowiednio przepisów § 27 ust. 2, § 28 ust. 2, § 29 i 30.

§ 34. Przewoźnik lotniczy przystępujący do konkursu, o którym mowa w § 33, obowiązany jest przedstawić informacje umożliwiające dokonanie oceny oferty składanej w konkursie, w szczególności dotyczące:

- 1) formy rekompensaty z określeniem sposobu jej rozliczania lub
- 2) wysokości rekompensaty z uwzględnieniem przewidywanej rentowności połączenia, lub
- 3) określenia innych świadczeń w zamian za przyjęcie obowiązku służby publicznej.

§ 35. Do oferty składanej w konkursie przewoźnik lotniczy obowiązany jest dołączyć:

- 1) dokumenty określające jego status prawny (kopię statutu lub umowy spółki, odpis z właściwego rejestru);
- 2) kopię koncesji lub równoważnego dokumentu, uprawniającego przewoźnika do wykonywania regularnego przewozu lotniczego — w przypadku przewoźników obcych;
- 3) kopię certyfikatu przewoźnika lotniczego wraz ze specyfikacją określającą uprawnienia do wykonywania przewozów;
- 4) dokument potwierdzający objęcie przedsiębiorstwa ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z przewozem lotniczym i ruchem statków powietrznych;
- 5) plan gospodarczy obejmujący co najmniej 2 lata eksploatacji trasy objętej obowiązkiem użyteczności publicznej i zawierający następujące informacje:
 - a) przewidywany bilans, rachunek zysków i strat przedsiębiorstwa,
 - b) przewidywane koszty związane z podjęciem obowiązku użyteczności publicznej, w tym opłaty za paliwo, opłaty za usługi lotniskowe i nawigacyjne, opłaty za obsługę naziemną w porcie lotniczym, koszty ubezpieczenia, amortyzacji, wynagrodzeń, a także inne przewidywane wydatki,
 - c) przewidywane przychody, z wyszczególnieniem poziomu opłat za przewóz lotniczy,
 - d) prognozę przewozów lotniczych na trasie objętej obowiązkiem użyteczności publicznej,
 - e) sposób pokrycia kosztów— z uwzględnieniem przychodów i kosztów związanych z eksploatacją trasy, której dotyczy konkurs.

§ 36. Po dokonaniu wyboru przewoźnika lotniczego w drodze konkursu, Prezes Urzędu zawiera z nim umowę określającą w szczególności:

- 1) przedmiot, zakres i zasady wykonywania obowiązku użyteczności publicznej;
- 2) wymagania w zakresie standardów, ciągłości i regularności przewozów, zdolności przewozowej i poziomu opłat za przewozy;
- 3) uregulowania dotyczące zmiany umowy lub jej rozwiązania;
- 4) kary umowne w przypadku niespełnienia warunków umowy.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

§ 37. 1. Zezwolenia dla obcych przewoźników na wykonywanie międzynarodowych przewozów lotniczych wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia

zachowują ważność przez okres w nich określony.

2. Zezwolenia dla obcych przewoźników na wykonywanie międzynarodowych przewozów lotniczych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze zachowują ważność przez okres w nich określony, nie dłużej jednak niż do dnia 30 kwietnia 2007 r.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia w przypadku, o którym mowa w ust. 2, powinien być złożony przez obcego przewoźnika nie później niż do dnia 31 sierpnia 2006 r.

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

1241

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie zasad tworzenia i wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz na nagrody i zapomogi, zwany dalej „funduszem”, dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w:

- 1) jednostkach wojskowych będących państwowymi jednostkami budżetowymi — tworzy się w ramach środków budżetowych części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej;
- 2) jednostkach wojskowych niebędących państwowymi jednostkami budżetowymi — tworzy się w ramach środków tych jednostek.

2. Wysokość funduszu:

- 1) w jednostkach wojskowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 — wynosi 2,5 %,
- 2) w jednostkach wojskowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 — wynosi od 1,0 % do 2,5 %

— planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia żołnierzy zawodowych.

§ 2. 1. Środki funduszu, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 1, pozostawia się do dyspozycji:

- 1) każdego dowódcy jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą” — w wysokości 1,0 % wydatkowych w roku kalendarzowym środków na uposażenia żołnierzy zawodowych w bezpośrednio podległej jednostce wojskowej oraz podległej jednostce wojskowej, której dowódca zajmuje stanowisko służbowe, niższe niż określone w art. 104 ust. 1 ustawy;
- 2) Ministra Obrony Narodowej — w wysokości 1,5 % określonych w ustawie budżetowej środków na uposażenia żołnierzy zawodowych w danym roku kalendarzowym.

2. Naliczenia środków funduszu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się w okresach kwartalnych. Środki na pierwszy kwartał danego roku kalendarzowego ustala się zaliczkowo, przyjmując za podstawę wydatki na uposażenia żołnierzy zawodowych poniesione w miesiącu styczniu.

§ 3. Wysokość funduszu, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 1, może być podwyższona przez Ministra Obrony Narodowej w ciągu roku kalendarzowego